

Protagonistes **Gabriela Serra** Exdiputada de la CUP

NACIONAL. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 20 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15488 - AVUI / Any XLII. Núm. 14358 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL, planes 4 a 9

Rèplica al Suprem

Divuit personalitats proposen a **Torra com fer front** a la inhabilitació

Coincidència a **respondre des del consens** i evitar la interinitat

L'ANC avisa que no liderarà la protesta **sense unitat** en l'independentisme

L'ESPORTIU

Bartomeu: "Ara ningú pensa dimitir"

El Barça de Koeman clou la pretemporada superant l'Elx en el Gamper per la mínima (1-0) i sense públic

NOM SECCIÓ. Plana 00

Josep Maria Bartomeu i la seva junta directiva ahir a la llotja del Camp Nou ■ MIQUEL LISO

116116-1203561L

ESPAI PISCINES

GRQP Ens banyem?
POOL LINE

BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

Entrevista
Jaume Roures
Soci fundador de Mediapro

"Al final tot consisteix en no posar-se límits"

CULTURA P26

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Miquel Berga

Converses

Temps enrere parlar de política era un entreteniment força generalitzat, una manera de fer-la petar. No era pas massa diferent de parlar de futbol, encara que fóssiu d'equips diferents. Allò no feia perillar cap relació social o d'amistat i ens hi posàvem sense pensar massa ni patir per causar ofensa. Ara –i no només a casa nostra– l'art de la conversa política s'ha tornat molt exigent. L'ofensa pot aparèixer de la manera més inesperada i, qui més qui menys, ha assumit que si vol parlar de política ha de calibrar la posició de partida del seu interlocutor. La gent nota que s'hi juga la cordialitat de la relació. D'aquí els equilibris i precaucions en reunions familiars o trobades d'amics per evitar que la cosa es descontrolï si algun imprudent gosa expressar opinions sobre la situació política. Si la trobada és presencial hi sol haver recursos per rebaixar la tensió. Si els comentaris es fan per les xarxes l'espectacle és, generalment, deplorable. El descordament hi és total i el tema és veure qui sap insultar o ofendre millor. És una atmosfera d'alta toxicitat que fa que a alguns –si mai hi traïem el cap– ens vingui gana de fugir-ne corrents i no tornar-hi a entrar. Molts, però, semblen “viure-hi” i deuen haver trobat la manera de “sobreviure-hi”. Res a dir. Un fenomen (o dany) col·lateral es produeix en els grups de Whatsapp on uns pocs emeten consignes constants que deixen la resta estupefactes o perplexos. La resposta sol ser un resignat silenci per mantenir la pau social. L'alternativa per no patir és seguir el consell d'Oscar Wilde: una conversa ho ha de tocar tot, però no s'ha de concentrar en res. Hem arribat aquí.

EDITORIAL

Sense notícies oficials del rei emèrit

■ Gairebé dos mesos després de la fugida del rei Joan Carles I d'Espanya continua l'operació dels poders de l'Estat amb el doble objectiu de victimitzar l'emèrit i de blanquejar el successor, Felip VI. Amb una total manca de respecte per a la ciutadania, el govern espanyol es nega a facilitar el cost del dispositiu de seguretat que acompanya el rei en la seva excursió milionària als Emirats Àrabs. Alhora, insisteix a bloquejar la creació d'una comissió d'investigació al Congrés sobre els tèrbols negocis monàrquics i es nega a incloure als sondejos del CIS una pregunta referent a la caiguda de popularitat de la institució. Tot plegat mentre anem coneixent més detalls de la seva rela-

ció amb Corinna Larsen, que per ara ha evitat declarar davant els jutges però en canvi es mostra molt xerraire concedint sucoses entrevistes als mitjans. Les últimes declaracions de l'amiga entranyable aporten dades fins ara desconegudes públicament i apunten a una doble conxorxa per obligar Joan Carles a abdicar. Segons aquesta versió la reina Sofia, farta del marit, hauria maniobrat a favor del seu fill mentre que l'expressident del PP, Mariano Rajoy, també hauria fet passes per erosionar l'emèrit. A les enemistats familiars, doncs, s'hi haurien sumat també les polítiques. No és cap secret que l'expressident José María Aznar tenia poca simpatia cap al rei i cap a la matei-

xa institució monàrquica. Si a això hi afegim el caràcter suposadament republicà dels fundadors del PSOE resulta incompreensible, doncs, que els dos partits amb més representació a escala estatal no hagin impulsat encara els mecanismes necessaris per sotmetre la monarquia al veredict del poble. El més decebedor és que no hagi estat la voluntat política, ni la inutilitat d'un monarca que va ser designat pel dictador, ni tampoc la indecent factura de diners públics que ens costa la família sencera, el que ha posat la corona a la corda fluixa, sinó els excessos faldillers i pecuniaris d'una persona que ha actuat amb la impunitat que li atorga la mateixa Constitució.

La foto

'Confinem els cotxes'. La pandèmia fa augmentar l'ús del vehicle privat. A Santa Coloma de Gramenet ahir es va reprendre la campanya per la millora de la qualitat de l'aire ■ JOSEP LOSADA

La frase del dia

Enric Millo

SECRETARI D'ACCIÓ EXTERIOR
DE LA JUNTA D'ANDALUSIA

“Els independentistes saben que la taula de diàleg no va enlloc”

De set en set

Em consta que a les facultats de periodisme encara s'ensenya als alumnes a distingir què és notícia i què no amb una vella màxima que diu que si un gos mossega un home no és notícia, però que si un home mossega un gos, sí que ho és. És la màxima que han aplicat la majoria dels mitjans de comunicació aquesta setmana: no han fet notícia del 98,4% dels centres educatius que han funcionat amb total normalitat durant tota la primera setmana de curs, sinó de l'1,6% que han tingut algun grup confinat.

Com a periodista –i com a mare– discrepo d'aquest criteri. Perquè després de sis mesos d'haver hagut d'interrompre

El 98% que no és notícia

Marina
Llansana
Rosich

bruscament l'educació a les aules, la notícia precisament és que els nostres fills hi han pogut tornar. Que les escoles hagin fet mans i mànigues per reduir ràtios, habilitar nous espais, reinventar-se i aconseguir-ho, fent que la tornada dels nostres fills a l'escola fos una festa, és la gran notícia de la setmana.

La tendència a presentar dades aïllades de grups confinats, sense explicar bé quin percentatge representen damunt del total de centres educatius, provoca la sensació que l'operació tornada a l'escola ha estat accidentada, quan les dades demostren que ha passat just al contrari; la immensa majoria dels centres han aconseguit, fent un esforç titànic, que l'arrencada de curs

fos un èxit.

Si fins ara donàvem les gràcies als sanitaris, ara toca també donar les gràcies als mestres, al govern, als experts de salut i de l'educació, a tothom qui hi ha deixat la pell. Era molt necessari poder tornar a les aules perquè l'educació és un dret dels infants, perquè és un instrument per combatre la desigualtat social, perquè tornar a l'escola és la millor manera de combatre els efectes socials i econòmics de la pandèmia. Sentim-nos-en orgullosos. Una cosa és detectar els problemes i mancances del sistema educatiu (cal fer-ho perquè és la manera de resoldre'ls), i l'altra és no saber veure els èxits i aprendre a celebrar-los. Gràcies, mestres!

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Tal dia com avui

Si hi ha una data que tenim gravada a la memòria (a banda, és clar, de l'1-O) és la del 20-S. La del 20 de setembre de fa tres anys. A les portes del referèndum unilateral (perquè no el van voler pactat), el 20-S del 2017 l'Estat va decidir posar tota la carn a la graella. Tal dia com avui ens llevàvem amb una macrooperació policial com no l'havíem vist mai. Perplexos. Escorcolls en cinc departaments de la Generalitat, quinze detencions (onze, de càrrecs del govern), i prop de quaranta mil persones manifestant-se en senyal de protesta a Barcelona, a la cruïlla de la Rambla amb Gran Via, a tocar del Departament d'Economia. Va ser el dia que vàrem saber, en pròpia pell, que ni negociacions, ni taules de diàleg, ni referèndums acordats ni res. Un setge policial de vuit hores davant de la seu de la CUP –on més tard sabríem que pretenien fer-hi un escorcoll sense cap permís judicial–

“L'1-O el faríem en color, però avui fa tres anys, aquell 20-S, vàrem tornar al blanc i negre

i, quina casualitat, el mateix dia el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, donava per suspesa l'autonomia financera de la Generalitat. L'aixeta dels ingressos extraordinaris, els de l'Estat, tancada. I un control exhaustiu de la despesa. Probablement no n'èrem ni conscients, del que començava aquell dia. O sí.

L'endemà, l'edició d'aquest diari la vàrem imprimir en blanc i negre. Per-

què aquell dia, per unes hores, va tornar el blanc i negre del No-Do a les nostres vides. L'1-O el faríem en color, però aquell dia va ser en blanc i negre. Les cròniques dels diaris de l'endemà parlaven de manifestacions “multitudinàries, cíviques i pacífiques” no només a Barcelona sinó arreu de tot el país. És el dia que a mitjanit vàrem veure Jordi Sánchez, president de l'ANC, i Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, demanant a la gent que dissolgués la concentració i se n'anés cap a casa. La Guàrdia Civil, en canvi, hi va veure “tumults”, “cares de ràbia” i uns líders independentistes que “persistien en una actitud de rebel·lia intolerable”. Dos anys després, condemnaven els Jordis (i els membres del govern) a nou anys de presó per sedició. Jo no sé vostès, però jo encara no ho he paït. Va ser el dia que vam tornar al blanc i negre. Si és que mai n'havíem marxat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Cerimònia?

■ No és només el maleït virus qui ha obligat a acomiadar els nostres estimats sense cap cerimònia, ja sigui laica o religiosa.

Per la part que em toca com a protestant, no vull deixar de recordar aquells enterraments gairebé clandestins, gairebé sense cerimònia, que en temps de la dictadura de Franco i del nacionalcatolicisme s'havien de fer mig d'amagatotis en aquell lloc anomenat “cementiri dels dissidents”.

Recordo molt bé aquell lloc trist i desendreçat al qual s'entrava per una petita porta lateral, ja que fins i tot estava prohibit entrar-hi per la porta principal, que era “terra sagrada”, deien ells. Finalment, va ser el novembre del 2004 –ara fa 16 anys– que l'Ajuntament de Sabadell va ser sensible a les demandes dels no-catòlics (maçons, jueus i suïcides) i va dignificar aquest lloc d'uns 600 m² amb una despesa de 26.000 euros, aproximadament. Els murs separadors i la porteta ja havien estat eliminats als anys noranta.

“Hem dignificat aquest espai tal com es mereixia i d'aquesta manera hem superat la situació històrica d'oblit que tenia aquesta zona del cementiri”, va dir l'alcalde Bustos en l'acte d'inauguració. Aquell dia va ploure a bots i barrals, però la rotonda, l'enjardinat i la placa commemorativa d'acer inoxidable del monòlit que recorda els Drets Humans i que “tots els éssers humans neixen iguals en dignitat i en drets”, tot plegat lluïa de valent, i el grapat de “dissidents”, membres del Moviment Ecumènic de Sabadell i regidors de diferents partits que allà ens vam aplegar, emocionats i amb alguns ulls plorosos, vam poder rellegir els textos escrits a les velles làpides recordant paraules de l'Evangelí.

No, ningú oblida mai els seus difunts estimats.

ANNA GRIERA
Sabadell (Vallès Occidental)

Prevenió senzilla pel coronavirus

■ A finals de la dècada dels vuitanta la meua parella treballava d'infermera i m'aconsellava fer com feien els cirurgians del seu hospital. Aquests metges només entrar a casa seva anaven directament a una aixeta i es rentaven bé les mans amb aigua ben calenta i sabó. Després, glopejaven amb aigua boca i gola i netejaven naris. Fàcil i senzill.

¿Com és que els professionals sanitaris no aconsellen ara en pandèmia aquesta senzilla prevenció?

JOAN POBLET SALLÉS
Sabadell (Vallès Occidental)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Gemma Busquets

Conspiració pedagògica

Quan la mestra i primera regidora a l'Ajuntament de Girona Antònia Adroher va morir a Banyuls de la Marenda el 15 de setembre del 2007, la seva biògrafa Puri Molina va destacar-ne el paper clau en l'aplicació de les mesures renovadores de la República: “Com a mestra va participar en primera línia en el que anomenaria *conspiració pedagògica*; es reunien, intercanviaven experiències i assajaven les metodologies progressistes dels corrents europeus,

Canviant l'educació canviaria el món, creien els mestres de la República

inspiració per als mestres Covid. Potser és hora de “conspirar-se pedagògicament” altre cop, “intercanviar experiències”, “assajar nous mètodes”, per, tal com comentava un director d'institut, “deixar d'ensenyar i començar a aprendre”. En l'article de comiat a Antònia Adroher, el pedagog Salomó Marquès recordava, però, que la República va creure en l'educació amb “més escoles, més i millors mestres, més pressupost”. Perquè el canvi passa per creure-hi. ■

convençuts que canviant l'educació canviarien el món.” Idealistes? Sense l'espurna de l'ideal guanyaria l'immobilisme i tan necessària és perseguir la quimera com el compromís, el d'una generació de mestres “enamorats en la feina d'educar”. En la setmana de retorn a les aules, el llegat dels mestres de la República pot servir d'estimulant

Les cares de la notícia

EXMINISTRE DE L'INTERIOR

Jorge Fernández Díaz
Més clavegueres

La seva implicació en les anomenades “clavegueres de l'estat” és cada cop més gran i cada cop hi ha mes casos que s'aïregen mentre dirigia Interior. Ara ja està essent investigat per l'ús de fons i agents de policia per perseguir l'extresorer del PP.

SOCI FUNDADOR DE MEDIAPRO

Jaume Roures
Producció en temps difícils

Continua apostant per Woody Allen en un moment difícil per al cineasta novaiorquès. Han presentat *Risks* sobre el festival de cinema de Sant Sebastià, alhora que fa balanç de l'aturada en sec de produccions de la primavera per la Covid-19.

MINISTRA DE TREBALL

Yolanda Díaz
Ni baixa ni extensió d'ERTO

La ministra va calmar els sindicats generalistes en la seva visita de dos dies a Barcelona. Els assegura que es regularan les baixes de pares de nens en quarantena i s'allargaran els ERTO que acaben a final de mes. Però l'escola ja ha començat i els ERTO s'esgoten.

Nacional

L'atzucac de les eleccions si inhabiliten Torra

Els comuns col·leen ERC per anar a votar amb celeritat i Forcadell també les convocaria

onze

Noves iniciatives financeres a Catalunya

Un nou banc que funciona com una 'fintech' es proposa escapar del control del Banc d'Espanya

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

Abocats a eleccions

PROCEDIMENT • Si el president és inhabilitat, la llei obliga a rellevar-lo o anar a eleccions en un cicle que s'allarga quatre mesos **INTERINATGE** • La resposta de partits i institucions a un llarg interinatge sota pandèmia podria canviar calendaris

Xavier Miró
BARCELONA

La previsible inhabilitació del president Torra aboca el país a un govern interí i a unes eleccions que veuen inevitables fins i tot aquells que proposen "una presidència simbòlica" de Torra o una desobediència institucional. En cas d'inhabilitació del president, la llei de la presidència de la Generalitat i del govern estableix un procediment de substitució que allarga més o menys la interinitat del govern segons si es troba un candidat amb majoria perquè el pugui rellevar o si s'ha de recórrer a eleccions.

Les posicions conegudes fins avui i les incògnites que mantenen persones i partits apunten a una legislatura esgotada que s'allargaria quatre mesos aproximadament, durant els quals hi hauria un govern interí, amb el vicepresident Pere Aragonès assumint algunes funcions de president. Assenyalant el Suprem com a únic culpable d'aquest atzucac en plena Covid-19, Torra ha rebutjat convocar eleccions perquè diu que es vol centrar només en l'emergència sanitària, però, a més, els partits de la majoria independentista han aclarit que no li buscaran relleu. Els quatre mesos semblarien inevitables tenint en compte que difícilment un candidat de l'oposició podria obtenir majoria.

Però la possibilitat que la situació sanitària s'agreuï i el rebuig de la majoria dels partits a un

llarg interinatge obre la porta a fer passos que escurcin el calendari. La llei estableix un marc general i uns terminis, però el que no aclareix deixa marge a la interpretació fins i tot divergent entre juristes. La inhabilitació de Torra seria un fet des del moment que se li notifiqués, però el que podria passar després és incert, per començar perquè el mateix president i el seu grup, JxCat, no han avançat com respondran.

"La inhabilitació amb sentència ferma té unes conseqüències legals obligades. El vicepresident esdevé president en funcions i el president del Parlament posa en marxa un mecanisme equivalent al procés d'investidura després d'unes eleccions autonòmiques", explica l'expert constitucionalista Xavier Arbós.

Tot i que el president del Parlament, Roger Torrent, ha avançat que seguirà el procediment legal, Arbós recorda que podria haver de fer front a un delictes de prevaricació per omissió en cas que decidís desobeir la llei catalana com li demanen alguns.

Encara que cap líder de l'oposició obtindria avui suport per ser investit, la intervenció d'aquesta setmana al ple del president del grup de Cs, Carlos Carrizosa, dona a entendre que podria demanar un ple per presentar-se de candidat. Encara que fos una investidura fallida, Carrizosa hauria aconseguit ser centre d'atenció pública i, al mateix temps, a partir de la votació falli-

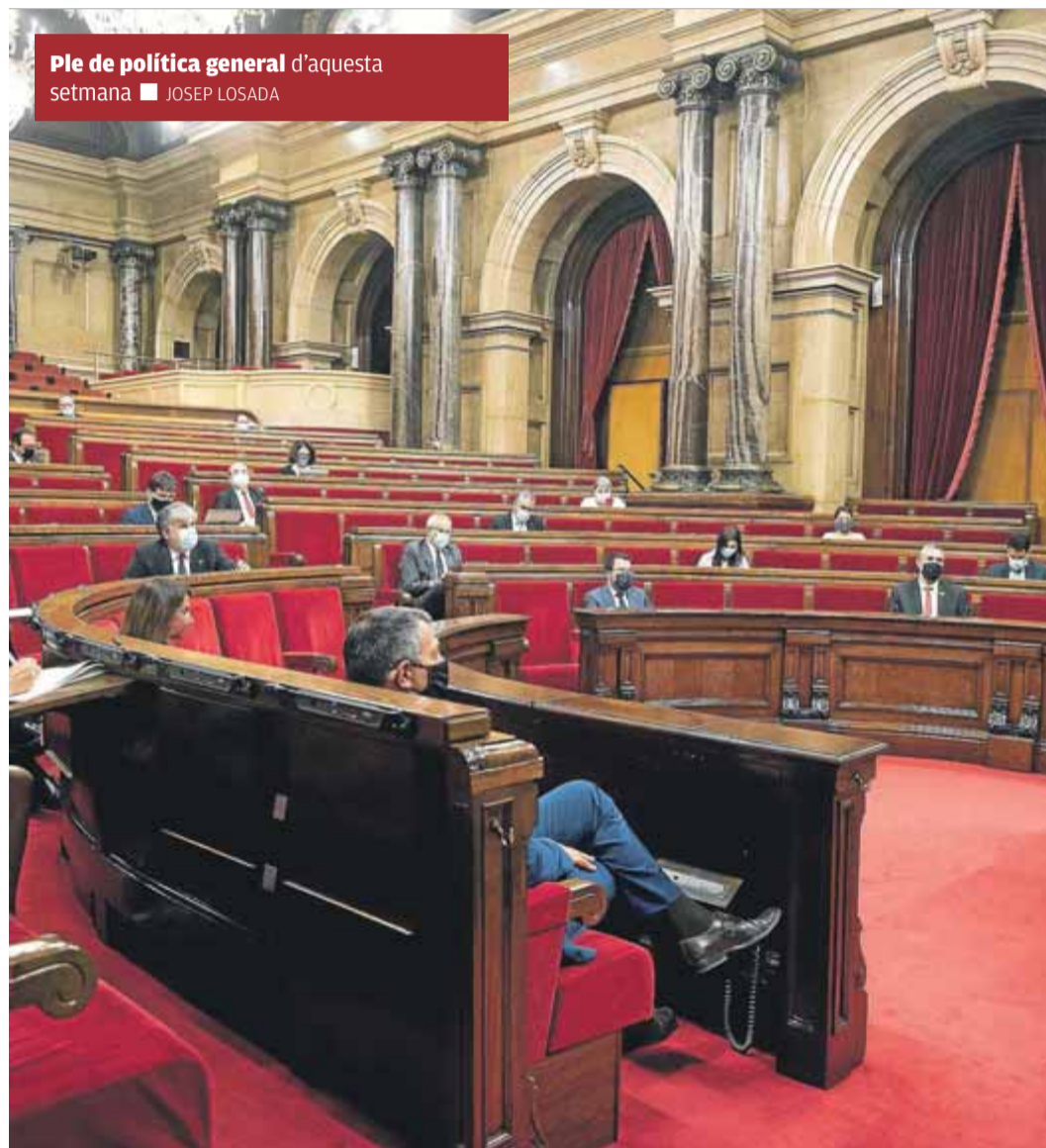
da es posaria en marxa el termini de dos mesos per buscar un candidat viable, al final del qual s'hauria de convocar eleccions. "Això planteja un problema perquè enlloc està escrit que els únics candidats que es puguin presentar siguin candidats viables. Jo crec que qualsevol diputat hauria de tenir la possibilitat de guanyar-se la viabilitat a través del discurs d'investidura", afirma Arbós.

Però altres interpretacions jurídiques sostenen que el president del Parlament no està obligat a convocar un ple d'investidura quan, després d'haver fet la roda de converses, té la certesa que serà fallida perquè la resta de grups li han comunicat la negativa a votar el candidat. Aquest punt podria haver-se de resoldre en un informe dels lletrats de la cambra.

Si, per contra, no es presenta cap candidat, Arbós recorda els precedents de la Comunitat de Madrid. Sense candidat per investir després de la crisi del *Tamayazo*, el president de l'Assemblea madrilenya va sol·licitar un informe al Consell d'Estat, que va considerar que la comunicació al ple de la inexistència d'un candidat ja enganyava automàticament el calendari.

Quan els tribunals van impedir investir Puigdemont, també els serveis jurídics del Parlament van elaborar un informe que considera la comunicació als grups de la inexistència de candidat un acte equivalent a la investidura fallida i que, per tant, posa en marxa el rellotge. ■

Ple de política general d'aquesta setmana ■ JOSEP LOSADA

Ultimàtum de l'ANC als partits per mobilitzar-se

"Les frustracions acumulades per la gent del carrer, que hi va una vegada i una altra, ja no es poden aguantar més." És l'advertiment de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), que ahir va fer un ultimàtum als partits independentistes. O acorden una resposta consensuada a la inhabilitació de Torra o l'ANC decidirà què fa amb la mobilització. Amb aquest objectiu, convoca partits i Òmnium entre dilluns i dimecres a una reunió on tothom pugui posar sobre la taula les discrepàncies i "sortir-ne amb al-

guns punts en comú". Una reunió que l'entitat confia que pugui ser la primera d'una sèrie i on caldrà decidir què s'ha de fer davant la inhabilitació del president, en quines condicions i amb quins objectius s'anirà a les properes eleccions, en quines condicions s'ha de reunir la taula de diàleg amb l'Estat si n'hi ha d'haver i quin paper ha de tenir el Consell per la República. "Com a país no podem tornar a mobilitzar-nos massivament sense un objectiu clar", s'afirma en el comunicat, i s'adverteix que no es pot tor-

nar a repetir la situació posterior a la sentència, en què el mateix govern va reprimir policialment les protestes i s'ha personat com a acusació en alguns casos. L'entitat confirma que aquesta setmana ha tingut reunions discretes amb els partits i ha constatat que totes les formacions comparteixen que donaran un "espectacle lamentable" si no es posen d'acord, però també que es manté un doble discurs en privat i en públic i que s'insinuen "compromisos que no es compleixen o s'ignoren en públic".

L'APUNT

Un gegant i una 'fintech' atrevida

Marta Sardà

La fusió de CaixaBank i Bankia s'està explicant com això quan, per la mida de les entitats, més aviat es tracta d'una absorció de la primera cap a la segona. Però qualificar-la així no estaria ben vist pels poders fàctics de la capital de l'Estat i els seus pròxims i, per tant, diguem-ne fusió. Sigui com sigui, la mirada de Caixa-Bank ja fa temps que va molt més enllà de Catalunya i

un dels símptomes és que el govern no ha tingut cap presència en l'operació. Tanmateix un país necessita un banc que representi al món els seus interessos estratègics. I (casualitat?) gairebé alhora apareix 11IONZE, una fintech amb moltes pretensions d'aconseguir fer aquest camí. Ens ho explica avui Laia Bruguera i n'hauré d'anar seguint el fil.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ns

El president Torra en el ple de política general d'aquesta setmana al Parlament ■ JOSEP LOSADA

X.M.
BARCELONA

“El president o presidenta de la Generalitat cessa en el càrrec per les causes següents: [...] f) Per condemna penal ferma que comporti la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics.” Així ho determina el primer apartat de l'article 7 de la llei del govern que regula les condicions en què el president cessa en les seves funcions i que també estableix en l'apartat 3 que, en cas de ser inhabilitat, “el president és substituït interinament” al mateix temps que “la presidència del Parlament inicia el procediment [...] per elegir un nou president”. Es tracta d'un automatisme legal sobre el qual els juristes no tenen dubtes interpretatius.

Els experts constitucionalistes i penals consul-

Les frases

“Mantenint-se en el càrrec en execució de sentència s'incorre en trencament de condemna”

Rafael Entrena
ADVOCAT

“La inhabilitació amb sentència ferma té unes conseqüències legals obligades per la llei de la presidència”

Xavier Arbós
CATEDRÀTIC DE DRET CONSTITUCIONAL

“Tots els actes que realitzés des de la notificació serien nuls, d'acord amb l'ordenament jurídic”

Mercè Barceló
CATEDRÀTICA DE DRET CONSTITUCIONAL

tats comparteixen que el president Torra cessaria en les seves funcions des del moment que se li notificués la sentència ferma, una notificació que es faria a través del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

En la pràctica ortodoxa, el tribunal català citaria el president per notificar-li presencialment la inhabilitació, però, amb les actuals restriccions per la Covid-19, no es descarta una comunicació telemàtica. “Amb la Covid tot es

complica, però l'ortodòxia diu que l'haurien de citar perquè anés personalment al TSJC i el secretari li llegís la sentència perquè la signés”, explica l'advocat Rafael Entrena. A partir d'aquest moment, la sentència ja és executiva, el president queda inhabilitat i ja no pot signar cap document ni realitzar actes relatius a les atribucions de la presidència. Qualsevol acte administratiu que signés seria nul perquè no tindria cap validesa jurídica. Però, a més,

fer-ho contra una condemna ja en execució suposaria exposar-se a un possible delictes de “trencament de condemna”, adverteix l'advocat penalista. Torra tampoc ja no podria convocar la data electoral. La catedràtica de dret constitucional Mercè Barceló explica que no tindria cap sentit una desobediència de Torra un cop se li comunicués la inhabilitació perquè tots els actes que realitzaria serien jurídica-ment “nuls”.

D'altra banda, un cop

notificada la sentència, el president Torra podria decidir presentar un recurs d'empara al TC demanant que paralitzi l'execució de la sentència del Suprem. Si el Constitucional li ho acceptés, es paralyzaria l'execució de la sentència fins que es resolgués el recurs d'empara. Una possibilitat que Arbós veu “altament improbable”.

Tot el que provocarà la previsible inhabilitació, però, no aparca tampoc la interpretació que alguns juristes fan del cas de Torra, que no consideren desobediència. “Qui es presongui la molèstia de llegir el Codi Penal, difícilment arribarà mai a la conclusió que existeix delictes de desobediència”, afirmava el catedràtic de dret penal Joan Queralt, recordant que Torra va acabar retirant la pancarta. ■

No és el moment dels elèctrics. Fins que l'és.

Ara sí, ha arribat el moment de canviar. El moment dels cotxes elèctrics per a tothom. Amb fins a 549 km d'autonomia* i el 80% de la càrrega de la bateria en 38 minuts**. I, a més, és un Volkswagen.

Prova el nou ID.3. Entra a volkswagen.es/id3

Nou
ID.3
100% elèctric. 100% Volkswagen

Gamma ID.3: Consum elèctric combinat (kWh/100 km) WLTP (NEDC): 15,9 (13,5). Emissions de CO₂ (g/km) WLTP (NEDC): 0 (0). Fins a 549 km d'autonomia elèctrica segons el cicle WLTP per al Volkswagen ID.3 Pro S. Model mostrat: ID.3 amb equipament opcional amb sobrepreu. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu concessionari Volkswagen. * Valors d'autonomia basats en un ID.3 Pro S amb una bateria neta de 77 kWh. ** Valor de temps estimat per a carregar des del 5% al 80% de la bateria neta de 77 kWh en un ID.3 Pro S amb una potència de càrrega de 125 kW.

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**“El Tribunal Suprem hauria de desestimar el cas si vol deixar de fer el ridícul internacionalment”**

Des d'Òmnium Cultural, el rebuig a una eventual destitució forçada del cap de govern és frontal i explícita. “Ens neguem a normalitzar que un tribunal pretesament democràtic pugui inhabilitar un president en exercici del càrrec pel fet de penjar una pancarta demanant llibertat d'expressió i la llibertat dels presos polítics, que, precisament, és el que ha demanat les Nacions Unides aquesta mateixa setmana”, exposa el vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, que en aquest context fa una apel·lació directa al Tribunal Suprem a desestimar el cas “si vol deixar de fer el ridícul internacionalment”. Alhora, però, admet que més aviat té poques esperances que això acabi passant —“Malauradament, és cert que no tenim cap confiança en aquest tribunal, ja que és el mateix que va condemnar a nou anys de presó el president d'Òmnium Cultural per sedició, així com la resta de presos polítics”— i, per tant, hi ha molts números que el procés acabi en una inha-

bilitació de Torra que, segons Mauri, “no deixarà de ser una evidència més d'una deriva repressiva d'un Estat venjatiu, que està desbocat i que utilitza totes les eines al seu abast per reprimir drets fonamentals”.

Pel vicepresident d'Òmnium, que tot un president de la Generalitat es vegi forçat a deixar el càrrec en les circumstàncies que han rodejat aquest afer “seria l'enèsim atemptat contra l'autogovern de Catalunya i la voluntat dels catalans, i serà una altra manera de seguir adulterant les majories al Parlament i, en general, el funcionament de la democràcia al nostre país”. I davant d'aquestes circumstàncies, la pregunta que sorgeix és: i que caldrà fer quan el Suprem dicti sentència? “Cal tenir en compte que estem en temps de la Covid, però evidentment no podem renunciar a la mobilització per defensar el dret a l'autodeterminació, l'amnistia o la llibertat”, reflexiona Mauri, que també recorda “que Jordi Cuixart al mateix Tribunal Suprem

va dir allò que «ho tornarem a fer», que tornarem a exercir tots aquests drets que siguin vulnerats”. També recalca que, amb Torra, “ja serien tres els presidents consecutius que pateixen una inhabilitació i, malgrat que això ja comença a ser un costum a l'Estat espanyol, no podem permetre que es normalitzi. No hi ha cap altra democràcia al món que es permeti aquestes formes d'ultratjar els valors i fonaments que expliquen un estat de dret”. En aquesta tessitura adversa, des de l'entitat sobiranista es fa una crida “a seguir fermes, perquè tenim la raó i això, justament, aquesta setmana ens ho ha tornat a recordar de forma clara les Nacions Unides, tornant a exigir la llibertat dels presos polítics”. I tots aquests pronunciaments internacionals “que denuncien la vulneració de drets de l'Estat” s'han de fer valdre, rebla Mauri, i més en un context en què la repressió no remet.

Marcel Mauri. Vicepresident d'Òmnium**“Cal anar a eleccions per la situació actual del govern català”**

El secretari general d'UGT a Catalunya, Camil Ros, no vol entrar a valorar el cas específic que pot conduir el president de la Generalitat, Quim Torra, a haver de cessar del càrrec de manera abrupta, tot i que no s'està de criticar la “judicialització” que caracteritza la política espanyola després de l'esclat del procés sobiranista i que, a parer seu, “no és el camí per a la solució política del país”. En un context, a més, extraordinàriament complex per la irrupció de la pandèmia de coronavirus i la crisi econòmica i social que se'n deriva, el dirigent sindical demana que no s'allargui més la situació d'interinitat en què es troba la legislatura, i més després que s'anuncies uns comicis que, a dia d'avui, encara no tenen data en el calendari. “Més enllà de si el president Torra és o no és inhabilitat, com ja hem dit reiteradament cal convocar eleccions, atesa la situació actual del govern”, manifesta Ros, en una referència més que explícita als estira-i-arronses reiterats que s'han anat encadenant entre els dos socis de l'executiu, JxCat i ERC, en els darrers mesos, i que aquests dies, justament, estan assolint més vivesa arran del debat sobre la resposta institucional per una inhabilitació que ja es dona per feta.

Camil Ros
Secretari general UGT**“La gent no demana eleccions, demana solucions”**

JxCat és l'únic grup parlamentari que s'oposa a la celebració d'eleccions en cas de la previsible imminent inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra. “Escoltin el carrer: la gent no demana eleccions, demana solucions” és la frase utilitzada pel portaveu del grup parlamentari, Albert Batet. Comparteix l'argument principal del president Torra en oposar-se a la convocatòria d'eleccions i assenyalar que la inhabilitació suposaria un greu obstacle quan el govern ha de destinar tots els esforços a fer front a la pandèmia de la Covid-19 però també a les seves conseqüències econòmiques i socials. Si l'Estat inhabilita en aquests moments d'emergència social el president, Batet diu que “seria la constatació que està més preocupat a frenar l'independentisme que a frenar la pandèmia”. Batet no revela quines són les intencions de Torra i del grup parlamentari en cas de ser inhabilitat i s'ha limitat a mostrar la confiança que Torra “posarà al davant de tot l'interès del país en les decisions que vinguin”.

Albert Batet
Portaveu JxCAT**“Si hi ha inhabilitació, el Parlament s'hauria de plantar i desobeir”**

Pel sociòleg Salvador Cardús, el judici contra el president Torra “s'ha d'inscriure en l'estratègia repressiva —molt graponera, molt descarada— de l'Estat espanyol en contra de l'independentisme”, tot i que hi afegeix que, “de tot el vist fins ara, la inhabilitació d'un president per posar una pancarta a favor d'un dret fonamental desobeint un organisme parcial que no tenia capacitat per obligar a fer-ho és potser un dels actes més abjectes i menyspreables, per gratuït, que hem vist”. Si la inhabilitació es consuma, Cardús planteja que “amb una escrupolosa cultura democràtica, el Parlament hauria de desobeir i plantar-se”. “Però, comprovades les tebiors de la institució, el molt honorable Quim Torra ha de deixar la presidència amb dignitat, la mateixa que va mostrar dijous passat, i no participar en el lamentable espectacle polític a què assistirem a partir d'ara. Es digui el que es vulgui, es faci el que es vulgui, el Suprem haurà imposat el seu calendari. Tota la resta, és retòrica partidista.”

Salvador Cardús
Sociòleg**“No convenen sis mesos de provisionalitat; cal escurçar-la”**

ERC culpa el president Torra i JxCat de no voler consensuar una resposta compartida per la majoria parlamentària independentista en cas que el president sigui inhabilitat. Així s'interpreta de l'advertència feta pel portaveu del grup parlamentari, Sergi Sabrià: “No podem deixar que simplement passi i trobar-nos al darrer minut amb visions diferents sobre la resposta a donar.” Tenint en compte que ni Torra ni JxCat han revelat les seves intencions fora d'avançar que el president no convocarà eleccions, Sabrià avisa que la manca de previsió d'una resposta unitària a les decisions judicials que han afectat aquesta legislatura la majoria de govern ha estat una equivocació repetida que “no pot tornar a passar”. Els republicans volen reduir al màxim l'interinatge del govern en plena pandèmia i això passa perquè convoqui Torra. “No convenen sis mesos de provisionalitat, cal escurçar-la tant com sigui possible”, sol·licitava Sabrià.

Sergi Sabrià
Portaveu d'ERC

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“L’independentisme ha de consensuar un relat i també una estratègia d’acció”

A la presidenta de l’Assemblea, Elisenda Paluzie, la vam veure dijous fent costat a Quim Torra a les portes del Suprem, juntament amb altres entitats i partits sobiranistes. Una possible inhabilitació del cap de l’executiu seria, segons ella, “l’enèsima ingerència de l’Estat contra la sobirania del poble de Catalunya i una condemna a la llibertat d’expressió mateixa; també significaria constatar una vegada més la impotència de l’autonomia i els seus límits, i

Elisenda Paluzie. Presidenta Assemblea

anyola té la potestat de posar i treure presidents a Catalunya: que Catalunya no és en absolut sobirana”. En aquest context aposta, en primer lloc, per fer una esmena a la totalitat al sistema que actua com a braç executor contra la sobirania del poble català – “no podem legitimar un estament judicial que actua per sobre de tot, per sobre de la democràcia i dels drets fonamentals si cal, com a dic de contenció per preservar al preu que calgui la unitat d’Espanya” i, alhora, des de l’Assemblea es demana anar més enllà de les respostes retòriques: “No ens podem continuar lamentant, perquè la repressió no s’atura i no s’aturarà. Si no és per una pancarta, serà per una altra cosa. Cal prendre la

iniciativa amb propostes constructives i amb l’objectiu de fer efectiva la independència. Com fer la independència és el que ara s’ha de posar urgentment al centre.” Cal, doncs, moure fitxa, i per això, i igual com ja va fer a la Diada, Paluzie insta “tots els partits i entitats independentistes a trobar l’espai de diàleg indispensable per acabar amb els retrets i teixir el consens amb urgència”. “És urgent treballar sobre acords i objectius compartits, perquè la independència és més urgent que mai”, assegura. “L’independentisme –prosegueix– ha de consensuar un relat i una estratègia d’acció, amb objectius concrets. Proposem que un d’aquests sigui treballar conjuntament per assolir el 50%+1 dels vots independentistes en les properes eleccions. Si se supera aquest llindar ja no hi pot haver excuses per no culminar el mandat de l’1-O i declarar la independència.”

“El procés contra Torra és una prova més de la degradació institucional que patim”

Aparer del líder de CCOO a Catalunya, Javier Pacheco, la causa oberta contra el president de la Generalitat “és una mostra més de la degradació institucional que patim en aquest país”. Un procés de declivi que es visualitza en aspectes com ara “la corrupció, la polarització política, les polítiques del simbolisme, les retallades de drets socials que s’han produït aquests anys o la judicialització intencionada i partidària de la política”, una llista de greuges que, sumats, estan “afeblint tota l’estructura institucional del nostre país”. Entrant més específicament en l’afer que ens ocupa, Pacheco troba “totalment desproporcionat, i sobretot contradictori amb el marc democràtic, que tinguem tolerància

institucional amb un rei que, segons tots els indicis, s’ha instal·lat en la corrupció i que, d’una altra banda, estiguem inhabilitant un president per un conflicte de desobediència al voltant d’una pancarta”. Pel dirigent sindical, ens trobem “en una situació absolutament kafkiana que hem d’intentar resoldre amb sentit comú”. I com es pot fer això? “Cal donar la veu als catalans en unes eleccions que ens han de permetre fixar totes les energies per fer front a una crisi sanitària, econòmica i social sense precedents. I cal posar totes les energies, i recursos per intentar superar-la” és la seva resposta.

Javier Pacheco
Secretari general CCOO

“És millor que sigui el president qui convoqui eleccions”

El líder del PSC, Miquel Iceta, dona per fet que la previsible inhabilitació de Torra desemboca en la convocatòria d’eleccions al Parlament però no vol donar per feta la condemna. De fet, Iceta ha mantingut la mà allargada al president de la Generalitat en reptes com la reforma del sistema de salut durant el ple d’aquesta setmana obviant l’amenaça que plana sobre la legislatura. Com el mateix Torra, que va voler deixar de banda al ple la sentència que el pot apartar de la presidència, Iceta va acomiadar la seva intervenció dirigint-se al president amb un “segur que ens continuarem veient”.

Però Iceta reitera que l’única sortida a la situació creada és la convocatòria electoral perquè creu que la legislatura de Torra ha estat una excepció i ara cal obrir una nova

etapa que deixi enrere el procés independentista. A més, considera Torra deslegitimada pels seus propis socis de govern: “No sabem ni en nom de qui ens parla quan parla de futur. No hi ha acord entre els socis sobre quan han de ser les eleccions.”

Iceta defensa la convocatòria electoral per obrir una nova etapa política al país: “Que siguin els catalans que ens diguin com volen que encetem una nova etapa.” Per això demana al president Torra que no allargui més “la vida d’aquest govern”: “No val la pena que seguim més.”

Davant del que considera una cita electoral inevitable, Iceta demana a Torra que sigui ell com a president i no la sentència del Suprem qui posi data: “És millor per a Catalunya que sigui el president qui convoqui eleccions que no que se celebrin per efectes induïts per altres institucions.” I l’avisava que deixar allargar el govern quatre mesos “no és la solució”.

Miquel Iceta Primer secretari del PSC

“Hi hauria d’haver una resposta amplia i contundent més enllà de l’independentisme”

Pel president de l’Associació de Municipis per la Independència (AMI), Josep Maria Cervera, el procés contra Quim Torra “és una veritable vergonya, una mostra més de l’arbitrarietat de la mal anomenada justícia espanyola, que fa temps sabem no és igual per a tothom; la desproporció en el cas dels independentistes s’ha convertit en norma”. Si es consuma la sentència condemnatòria, Cervera apunta que “qualsevol demòcrata hauria de tancar

files amb el president Torra”: “La seva inhabilitació també és una inhabilitació de facto de la democràcia a casa nostra. Conseqüentment, hi hauria d’haver una resposta àmplia i contundent més enllà de l’independentisme, fet complicat, ara mateix, perquè hi ha persones que han renunciat a la defensa de les nostres institucions.”

Josep M. Cervera
president de l’AMI

DIVINE DESIGN
Presents with future

Distribuït per:
ZYX IDEAS
Tel. 93 210 45 45
zyxideas@zyxideas.com
www.zyxideas.com

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**O un candidat amb opcions de rellevar Torra o eleccions**

L'expresident Artur Mas considera que la resposta ideal a la possible inhabilitació de Torra seria un candidat a president amb possibilitats reals de ser investit per evitar l'allargament de la provisionalitat del govern. Tenint en compte les poques probabilitats que això passi, però, considera que l'alternativa són les eleccions. Mas entén que, en la situació "excepcional", Torra prefereixi no optar per una substitució al capdavant del govern i s'obri la porta a eleccions "d'una manera o una altra".

L'expresident de la Generalitat no ha volgut revelar si considera millor que sigui el mateix president Torra qui convoqui eleccions o deixar que se celebrin de manera automàtica com preveu la llei en cas de no poder-se investir un candidat a rellevar-lo. Mas admet que el govern queda en "certa precarietat" des del moment que el mateix president va assumir al gener que la legislatura estava esgotada però també afegeix que la pandèmia "ho ha capgirat tot" perquè afrontar la crisi s'ha convertit en la prioritat. Mas desaconsella al president Torra optar per la via Venturós, ja que la considera una presidència simbòlica: "Ser-hi sense ser-hi acaba no funcionant."

Artur Mas
Expresident de la Generalitat

"Cal un nou cicle independentista per afrontar l'embat"

La CUP també vol eleccions perquè considera acabat el cicle polític independentista que va portar al referèndum de l'1-O i a la paralització del país el 3-O en protesta per la repressió política de la votació. Un final de cicle evidenciat pel "desgast, el bloqueig i l'atzucac" del govern, segons el portaveu parlamentari dels anticapitalistes, Carles Riera. La CUP considera que precisament l'1-O i el 3-O legitimen la majoria independentista "per continuar avançant unilateralment" i, per això, demana obrir camí "cap a un nou embat" i cap a un nou "cicle independentista" que s'hauria d'obrir a través d'unes noves eleccions. Riera defensa la via Venturós que han proposat a JxCat i ERC i que no considera "simbòlica" perquè permetria a Torra, segons ell, continuar fent de president sense signar documents per evitar el bloqueig permanent dels tribunals a l'acció de govern. Al mateix temps, la CUP retreu a les altres formacions independentistes que no proposin escenaris per compartir una resposta conjunta a la possible inhabilitació per "càlculs electorals" i l'objectiu de "desgast mutu". El portaveu del grup acusa JxCat de plantejar amb l'Estat un conflicte "merament discursiu, declaratiu, simbòlic" i ERC de proposar un diàleg que "és fum sense contrapartides tangibles".

Carles Riera
Portaveu CUP

"No podem reconèixer sentències polítiques als nostres presidents"

Dijous, el mateix dia que Quim Torra acudia al Suprem per assistir a la vista pel recurs contra la sentència condemnatòria imposada contra ell pel TSJC, el president de la Cambra de Barcelona, Joan Canadell, feia una piulada on li dedicava grans afalacs i, alhora, també assegurava que si el president ha de cessar com a conseqüència de la resolució del Suprem, "sortirà al carrer" per denunciar-ho. Lluny del soroll de les xarxes socials, Canadell insta el molt honorable "a seguir al capdavant del govern. És el president votat pel Parlament. Encara que legalment l'inhabilitin, segueix sent el president dels catalans i cal que lideri el govern. En un moment de crisi econòmica com l'actual, no ens podem permetre crear inestabilitat a l'executiu i, per tant, cal seguir endavant com fins ara". Igualment, el dirigent de la cambra barcelonina també demana una resposta "contudent de part de la societat civil en cas que hi hagi una inhabilitació. No podem reconèixer sentències polítiques envers els nostres presidents. Ja hem tingut prou presidents assassins, exiliats, inhabilitats i durament sancionats. Cal una resposta unànime i determinada de suport al president perquè continuï exercint el seu càrrec", sentència Canadell.

Joan Canadell
President de la Cambra de Barcelona

Convocar eleccions per no tenir el país "més temps penjant d'un fil"

Per a Catalunya en Comú, la millor sortida a la inhabilitació del president de la Generalitat seria que Torra s'avancés a la previsible decisió del Suprem i convoqués eleccions. Això reduiria a un parell de mesos la interinitat del govern i no l'allargaria fins als quatre de l'automatisme legal si Torra no fa el pas. La presidenta del grup parlamentari de Catalunya en Comú-Podem, Jéssica Albiach, demana al president que reconsideri la negativa a convocar eleccions perquè ho entén com una "gesticulació" estèril que no ajuda a desbloquejar l'atzucac en què situa la legislatura la previsible inhabilitació. Sense dubtar a qualificar de "gravíssim" que el Suprem inhabiliti Torra no per desobediència sinó per "obediència en diferit" i responsabilitzant dels fets de la deriva de la cúpula judicial espanyola, Albiach també avisa al president Torra que allargar un govern en funcions és situar el país "més temps penjant d'un fil".

Jéssica Albiach
Portaveu de Catalunya en Comú

"La llibertat d'expressió és un tresor que s'ha de defensar cada dia"

Davant l'amenaça de suspensió del càrrec que pesa sobre Quim Torra, el president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), Lluís Soler, considera que "és totalment inconcebible que davant d'una expressió lliure i crítica des d'una posició política es vulgui inhabilitar un president de la Generalitat sorgit de les urnes i dels vots del Parlament". Segons el seu parer, aquest cas qüestionaria un dret bàsic com és "la llibertat d'expressió, que és un tresor que s'ha de cuidar i defensar cada dia". En cas que el Suprem ratifiqui la condemna, Soler sosté que "les respostes han de ser les mateixes que sempre han caracteritzat els homes i dones de Catalunya: llibertat i democràcia. Aquests són els vectors del nostre país i ni els podem ni els volem canviar. Tot això alhora que defensem les institucions i sumem tots els esforços possibles per superar la crisi socioeconòmica derivada de la Covid-19".

Lluís Soler
President de l'ACM

"Des de Ciutadans explorarem fórmules amb l'oposició"

Ciutadans és l'únic partit que dona per inhabilitat el president Torra, i el cap del seu grup parlamentari, Carlos Carrizosa, ja es va acomiadar d'ell en el ple de política general d'aquesta setmana.

"Senyor Torra, adeu", li va dedicar com a final d'una intervenció que havia començat apuntant que "aquest pot ser el darrer ple del president". Carrizosa ha deixat clar que no serà Torra ni el seu govern els que dirigiran el futur del país i ha insinuat una de les possibilitats que podrien precipitar la convocatòria electoral. "Nosaltres sí que volem gestionar aquesta autonomia. Des de Cs explorarem fórmules amb l'oposició perquè vostès no se surtin amb la seva", alertava Carrizosa en una frase que insinua la possibilitat de presentar-se de candidat a la investidura dins del termini de deu dies que obre la llei per buscar un relleu a Torra en cas de ser apartat del seu càrrec.

Carlos Carrizosa
President de Ciutadans

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“La resposta a una inhabilitació ha de ser de consens”

El primer missatge que vol emfatitzar la Intersindical-CSC és el de denúncia d'una més que probable resolució del Suprem que impliqui que Quim Torra ha de deixar la presidència. “Considerem que és una vergonya que es pugui arribar a inhabilitar el president d'un govern escollit democràticament per haver penjat una pancarta. És un atemptat greu a la llibertat d'expressió i també és un atemptat a la minsa autonomia que tenim com a país”, exposa el secretari general de l'organització, Sergi Perelló. Si s'acaba confirmant la decisió de l'alt tribunal, la resposta que cal donar, segons el dirigent sindical, “ha de ser de consens i al més àmplia possible per institucions, organitzacions civils i actors socials del poble de Catalunya ja que estem davant una vulneració de drets com és el de la llibertat d'expressió”. “El més important és que hi hagi un consens generalitzat amb un mínim comú denominador entre el màxim d'agents d'aquest país”, recalca.

Sergi Perelló
Intersindical-CSC

“Cal més gestió compartida amb el món de l'empresa”

Malgrat que l'escenari polític a Catalunya, ara mateix, està en un estat efervescent, per a les organitzacions empresarials, com ara Cecot, ara el que cal és estabilitat i posar el focus a torejar les crisis inherents a la pandèmia del coronavirus. “El debat empresarial a la Cecot passa, actualment, per prioritzar la represa de l'activitat econòmica i productiva, així com vetllar pel control sanitari”, afirma el president de l'organització, Antoni Abad, que recorda que “en breu caldrà defensar l'aplicació dels fons europeus per la reactivació i per això ens convé disposar a curt termini d'un govern amb qui puguem desenvolupar una gestió compartida per concretar aquests recursos provinents d'Europa”. Si aquest executiu ha de sortir o no d'unes eleccions no ho explicita, però sí que ho fa a l'hora de remarcar quina hauria una de les seves principals escomeses: “Necessitem gestió, gestió i més gestió compartida i dialogada amb el món de l'empresa.”

Antoni Abad
Cecot

Preveu un “bloqueig sense precedents” si Torra no convoca

També favorable a la convocatòria electoral per part de Torra per tal d'accelerar la constitució d'un nou govern, el subgrup parlamentari del PP adverteix d'un “bloqueig institucional sense precedents” si el govern català continua en funcions durant quatre mesos. El portaveu del partit a la cambra, Alejandro Fernández, va advertir al president Torra que optar per no convocar eleccions representaria “sacrificar el benestar de milions de catalans” per motius personals. El líder dels populars és l'únic que va explicitar l'opinió que Torra busca una sortida personal amb la seva negativa a convocar eleccions abans que el Suprem el pugui inhabilitar i el va instar a no recórrer a maniobres de “bloqueig”. “No confongui la dignitat de la presidència amb els seus problemes personals, que només a vostè li pertocuen i que, a més, se'ls ha buscat vostè solet”, li etzibava Fernández en la seva intervenció en el ple.

Alejandro Fernández
Portaveu PP

BBVA per un món sostenible

Més de 40.000 milions en finances sostenibles

BBVA va arribar el passat mes de juny al 40% dels 100.000 milions d'euros compromesos entre 2018 i 2025 en finances sostenibles i per lluitar contra el canvi climàtic. Aquesta xifra inclou operacions en finançament verd (62% del total), inclusió financera i empreudoria (13%), infraestructures sostenibles i *agribusiness* (11%), i una altra mobilització sostenible (14%).

Després de dos anys de presentar el Compromís 2025, BBVA ha aconseguit mobilitzar un total de 40.082.000 d'euros, al tancament del juny del 2020. L'aposta del banc contra el canvi climàtic contribueix a la consecució dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides i als reptes derivats de l'acord de París sobre el clima.

El Compromís 2025 està basat en tres línies d'actuació: finançar per contribuir a frenar el canvi climàtic i aconseguir el compliment dels ODS mitjançant la mobilització de 100.000 milions d'euros entre 2018 i 2025; integrar els riscos ambientals i socials associats a l'activitat del banc per minimitzar els potencials impactes negatius directes i indirectes; i involucrar tots els grups d'interès per impulsar de manera col·lectiva la contribució del sector financer al desenvolupament sostenible.

Préstecs sostenibles

Pel que fa al primer pilar del Compromís 2025, BBVA ofereix als seus clients les seves capacitats, coneixements i experiència per facilitar-los un assessorament superior de solucions de finança-

ment sostenible i és pioner i referència mundial en préstecs i productes financers verds. El 2019, el banc va concedir un total de 10.176.000 d'euros en préstecs sostenibles, als quals s'han afegit 6.309.000 euros més el primer semestre del 2020, un total de 23.904.000 mobilitzats des del 2018. Aquests préstecs comprenen préstecs finalistes verds certificats, préstecs vinculats a indicadors ambientals i socials (KPI-linked) i préstecs vinculats a la qualificació ESG del client (ESG-linked) i finançament corporatiu. BBVA ha consolidat la seva aposta pel finançament verd, que ha accelerat amb motiu del Compromís 2025.

El març del 2019, el banc va liderar la seva primera línia de crèdit RCF sostenible al Regne Unit

Les finances sostenibles permeten contribuir a la lluita contra el canvi climàtic ■ BBVA

amb SSE, el major productor d'energies renovables al Regne Unit i Irlanda. L'abril d'aquest any, BBVA va actuar com a agent sostenible en el primer préstec sindicat sostenible d'Acciona, una de les primeres finançaments disposades regides també pels Sustainability Linked Loan Principals

(SLLP), incorporant ajustos en el tipus d'interès segons l'acompliment de la companyia en paràmetres de sostenibilitat.

Altres operacions destacades el 2019 van ser la formalització amb Fibra Un de la primera línia de crèdit renovable vinculada a la sostenibilitat a Amèrica Llatina, la signa-

tura d'una línia de crèdit *revolving* amb el grup energètic francès EDF que incorpora un ajust de preu basat en l'evolució de la companyia en aspectes de sostenibilitat, i també la signatura del primer finançament sostenible sindicat amb un client corporatiu xinès (Cofco International).

POLÍTICA PENDENTS DEL SUPREM

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La coordinadora general de Catalunya en Comú, Jéssica Albiach, durant una intervenció en un ple del Parlament ■ ACN

Els comuns collen ERC per no haver-se sumat al prec per convocar eleccions ja

■ Albiach apressa el Parlament a no dilatar els comicis en cas d'una inhabilitació de Torra ■ El president català retreu falta d'actitud a la formació contra la repressió

F. Espiga
BARCELONA

Catalunya en Comú va reunir ahir, per via telemàtica, el seu consell nacional amb la mirada encara molt posada en el debat de política general que havia conclòs el dia abans al Parlament. Els comuns van voler ser especialment incisius amb ERC, i molt especialment pel fet que no van voler votar a favor de cap de les mocions que es van presentar a la sessió plenària en què es reclama

la convocatòria immediata d'eleccions, tot i que és públic i confés que els republicans són partidaris de celebrar-les en cas que s'acabi consumant la inhabilitació del president Quim Torra. "No entenc com ERC, tot i que ha demanat eleccions, en el moment de la veritat hi vota en contra i que ens vulguin deixar, encara que sigui per inacció, empantanegats quatre mesos sense govern efectiu, amb tots els reptes que tenim al davant", va ser la reflexió que

La frase

“No entenc que ERC ens vulgui deixar, per inacció, quatre mesos empantanegats sense un govern efectiu”

Jéssica Albiach
COORDINADORA GENERAL
DE CATALUNYA EN COMÚ

va fer la coordinadora general de la formació, Jéssica Albiach, durant la seva intervenció en el conclave. Seguint amb aquest fil argumental, també va jutjar

“incomprensible” que ERC i el president Torra, optin per deixar Catalunya amb un govern “no efectiu” enmig d’una pandèmia i d’una crisi social i econòmica gravíssima”.

Assumit de ple l'escenari que el cap de l'executiu català serà desposseït del càrrec pel Suprem, un fet que va considerar “greu i desproporcionat”, Albiach va fer una apel·lació explícita al president de Parlament, Roger Torrent, perquè faci “córrer el rellotge com més aviat millor” per

Solé els insta a derogar el vot pregat exterior

El conseller d'Acció Exterior, Bernat Solé, ha instat els comuns que traslladin al govern estatal, del qual formen part, l'acord majoritari adoptat pel Parlament durant el debat de política general que demana que se suprimeixi el sistema de vot pregat i s'impulsi un procediment més àgil per poder votar des de l'estranger. El vot pregat es va implementar l'any 2011 i, a grans trets, implica la necessitat de pregar el dret a vot a l'autoritat electoral.

convocar els comicis si la majoria independentista no presenta un candidat alternatiu, com així es preveu. En aquesta mateixa línia, la també candidata de Catalunya en Comú va garantir que la seva formació no es quedarà “amb els braços plegats” veient com es “degrada el país” i, com a exemple d'aquesta actitud, va posar el debat de política general al qual asseguruen que no hi van anar amb intenció de “bloquejar” sinó a cercar “grans acords”.

La rèplica, amb un to irònic més que evident, del president Torra a Albiach, es va fer via Twitter amb aquesta piulada: “Vull agrair, una vegada més, tanta solidaritat antirepressiva d'un partit d'esqueres com els comuns. Gràcies per lluitar per la llibertat d'expressió, gràcies per, després de nou mesos al govern espanyol, haver fet canviar radicalment la situació dels presos polítics i represaliats.” ■

Ponsatí posa en qüestió la utilitat d'uns nous comicis

Redacció
BARCELONA

L'exconsellera d'Ensenyament i ara eurodiputada Clara Ponsatí, ha qüestionat públicament la utilitat de convocar unes eleccions de manera peremptòria encara que el president Quim Torra sigui desposseït del càrrec per una resolució del Tribunal Suprem. “No veig cap urgència especial per fer-les a no ser que això tingui a veure amb aclarir qui és més popular entre els independentistes”, manifesta Ponsatí en una entrevista a l'agència ACN, en què també defensa la necessitat d'esgotar la legislatura encara que es faci efectiva la inhabilitació. “Tothom pateix per qui tindrà més vots, més cadires i més pastís”, comenta, en to crític, l'eurodiputada de Junts, que també considera “sorprenent” que la darrera remodelació del govern no hagi afectat cap conseller d'ERC. “Hi ha hagut disfuncions importants en les seves conselleries”, indica Ponsatí, que també avança que, ara per ara, no té previst afiliar-se a JxCat encara que matisa que “les meves lleialtats són conegudes”, en una referència més que explícita a l'afinitat que manté amb Carles Puigdemont. Tot i mostrar-se optimista respecte a l'avenir de la seva causa judicial, també descarta desplaçar-se a Catalunya en un termini immediat de temps. ■

Forcadell anima a fer una majoria independentista

Redacció
BARCELONA

En un moment en què l'independentisme també debat, tant de portes endins com enfora, la conveniència o no de celebrar unes eleccions al Parlament, la que va ser presidenta de la cambra, Carme Forcadell, també ha volgut opinar al

respecte en una entrevista a TV3, la primera que dona d'ençà de la seva condemna per part del Tribunal Suprem. Si bé, d'entrada, evita pronunciar-se sobre quan s'haurien de fer els comicis, Forcadell sí que sosté que, quan es produeixin, els partits sobiranistes hi han d'anar amb la intenció d'ampliar l'actual

majoria que ja tenen a l'hemicycle. “El que jo desitjo per a les properes eleccions és que l'independentisme superi, amb escreix, el 50% dels vots”, manifesta. Dit això, la següent reflexió que fa és que les formacions sobiranistes han de consensuar una estratègia per assolir aquest propòsit “més enllà de qui

acabi guanyant aquestes eleccions”. És a a dir, acordar una unitat d'acció que posteriorment s'hauria de traduir en una acció de govern també pactada.

L'entrevista de Forcadell s'emmarca en un programa especial que està fent la televisió catalana amb motiu del 40è aniversari de la restitució del Parlament. Es dona el cas que el 4 de setembre passat, després de prop de 900 dies de presidi, l'ex-presidenta va participar en persona en l'efemèride amb un acte a la mateixa cambra. ■

Carme Forcadell amb Roger Torrent, en l'acte del dia 4 per commemorar els 40 anys de restitució del Parlament ■ o.o.